753

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

6-JUN 1918
753
2.18

ஆத்திசூடி முதற்சூத்திர விருத்தியுரை.

இஃது
மொழிநூல் முதலிய பல நூல்களின்
ஆசிரியராகிய மகாவித்வான்
ஸ்ரீலஸ்ரீ
மாகறல்-கார்த்திகேய முதலியாரவர்களால்
இயற்றப்பட்டு

மாகறல் - தி. பொன்னுசாமி முதலியாரவர்களால்
சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின்
... சைவ அச்சுக்கூடத்தில்
...ப்பிக்கப்பட்டது.

1918

...விலை அணா 4.

[...ாட் ரிஜிஸ்டர்ட்.]

O-, 1AAV,A:9
N18
78470

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீலஸ்ரீ மகாவித்வான்

மாகறல் - கார்த்திகேய முதலியாரவர்கள்

இயற்றிய நூல்கள்.

——[*]——

மொழி நூல்.

இது ஆங்கிலத்தில் Philology என்னப்படுவது. தமிழில் இதுகாறும் எவராலும் இயற்றப்படாத அரியபெரிய புதுநூல். தமிழின் கண்ணுள்ள ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் தெளிவாய் உற்பத்தி முதலியன எடுத்துக் கூறுவது. தமிழே யன்றி மற்றைப்பாஷைகளிலுமுள்ள சொற்களின் உற்பத்தி முதலியவற்றைத் தெரிந்து கொள்வதற்கும் சாதனமாயுள்ளது. பல சான்றோர்களாலும் பத்திரிகைகளாலும் புகழப்பட்டது. உயர்ந்த நல்ல பளபளப்பான கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழறிந்த ஒவ்வொருவர் கையிலும் அவசியமாக இருக்கவேண்டியது. இதன் விலை காலிகோகட்டடம் ரூ. 2. சாதாரண பயிண்டு ரூ. 1-8.

கச்சி இதழகல் அந்தாதி.

இவ்வரிய நிரோட்டக யமகவந்தாதியானது ஸ்ரீ கச்சி ஏகம்பநாதர்மீது பாடப்பட்டது. இதற்குப்

O-1AAV, A:9

பதவுரை பொழிப்புரை கருத்துரை குறிப்புரை ஆதிய நன்கு எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. கல்வியிற் றேர்ச்சி பெற விரும்புவோ ரெவரும் அவசியம் படிக்கவேண்டியது. விலை அணு 2.

தமிழ் விண்ணப்பம்.

இதில் தமிழ் வரலாறு, தமிழ்ப் பெருமை, தமிழ்ச் சொற்காரணம் தமிழ் வளர்ச்சி தமிழ்ப்போதம் ஆகிய இவையாவும் அடங்கியிருக்கின்றன. யாவரும் எளிதே படிக்கத்தக்க வசன நூல். விலை அணு 3.

78470

ஆத்திசூடி முதற்சூத்திர விருத்தியுரை.

ஔவையார் அருளிய ஆத்திசூடியை அறியாதார் நம் நாட்டில் எவருமில்லை. அதனுள் அடங்கியிருக்குஞ் சூத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு மாணிக்கமெனத் தகும். அவற்றுள் அறஞ்செய விரும்பு என்னும் முதற்சூத்திரத்திற்கு அதிலுள்ள பல அரியபெரிய நுண்ணிய தத்துவார்த்தங்களையும் இலக்கிய விலக்கண விசேடங்களையும் நன்குமிகவிளக்கி விருத்தியுரை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. விலை அணு 4.

மஞ்சிகன் ஐந்திணைச் சிறு நிகண்டு.

இது இதுகாறும் வெளிவராதே மிகப்பழைய நிகண்டு. இதனுள் தற்காலம் வெளிவந்துள்ள பல நிகண்டுகள் அகராதிகளில் காணக்கூடாத பலசொற்கள் இருக்கின்றமையின் இந்நூல் தமிழ்கற்றவர் கற்கின்றவர் கற்பவராகிய ஒவ்வொருவருடைய கையிலும் இருக்கவேண்டியது அவசியமாம். விலை அணா 2.

இவை வேண்டுவோர் கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற் கெழுதுக. [தபாற்கூலி முதலியன வேறு.]

விலாசம்

தி. பொன்னுசாமி முதலியார்,
பழந்தமிழ்ப் புத்தகசாலை,
கெண்டி, சைதாப்பேட்டை போஸ்டு, மதராஸ்.

சென்னை, பச்சையப்பன் கலாசாலைத் தமிழ்ப் போதகாசிரியர் ஸ்ரீமான் - தி. செல்வக்கேசவராய முதலியார் எம் - ஏ - அவர்கள் மொழிநூலைப்பற்றிய அபிப்பிராயம்.

மொழிநூலை ஒருவாறு ஆராய்ந்து பார்த்தேன். தமிழின் முதுமையையும் தமிழரின் முதுமையையும் சுட்டிய இத்துணைச் சான்றுக்களை இதுகாறும் யான் எங்கும் ஒருசேரக்கண்டிலேன். இது இந்நூலாசிரியருடைய ஆராய்ச்சியின் அகலத்தை விளக்குகின்றது. கடைச்சங்க முதல் இந்நாள்வரையில் உள்ள தமிழ்ப்புலவருள் தமிழில் பற்றுள்ளமுடையார்களில் இவர் எவர்க்கும் இளைத்துங் காட்ட

வில்லை. தமிழைச்சுட்டி இவர் வற்புறுத்து மவைகளைத் தமிழ்ப்பெரியோர் சிலர் இயன்றமட்டில் நிறைவேற்றி வருவாராயின் தமிழும் தமிழ் மக்களும் தொல்லைச் சிறப்பை அடைதலாகும் என்பது கூறுமலே அமையும்.

தனித்தமிழை மூதாதையாகவும் ஏனைப் பல மொழிகளை அதன் பிள்ளைகளும் பெயரன்மார்களாகவும் பொருந்தவுரைப்பது இந்நூலின் உட்கோள். பிள்ளைகளும் பெயரன்மார்களும் ஒப்புக்கொள்ளுதலான உண்மைகள் புலப்படின் புதுவதான இக்கொள்கையால் சிலகாலமாக வழங்கி வரும் யுரொபிய மொழிநூலின் போக்கு முற்றும் வேருக மாறிவிடும்.

முயற்சியின் நோக்கம் தவறுதலாயினும், இவ்வரிய ஆராய்ச்சியில் ஏனை உண்மைகள் பற்பல புலப்படுதல் கூடும். ஏனைமொழி எதொன்றும் கற்காத தமிழ்ப்புலவர்கள் மொழிநூல் இன்னதென்பதை ஒருவாறு உணர்வதற்கு இந்நூல் ஒருவாயிலாகும். தமிழில் வேறு சிலர் வேறு நூல்கள் இயற்றுதற்கும் இம்மொழிநூல் ஒருவாயிலாகும். கல்லூரிகளும் சங்கங்களும் தமிழ்ப்புலவரும் இம்மொழி நூலின் பிரதி ஒவ்வொன்று தேடிக்கொள்ளுதல் வேண்டும்: விரையாது ஆராய்ந்துபார்த்தால், இதுவரையில் புலப்படாத பலநுட்பங்கள் சிலருக்குப் புலப்படுதல் கூடும். இவ்வாசிரியருடைய ஏனை நூல்களும் உடனுக்குடனே வெளிவருமென்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

உ

சிவமயம்.

முருகக் கடவுள் துணை.

ஆத்திசூடி

முதற்சூத்திர விருத்தியுரை.

——(*)——

"ஆத்தி சூடி யமர்ந்த தேவனை
யேத்தி யேத்தித் தொழுவோ மியாமே." என்பது

பாயிரம்.

எந்நூலுரைப்பினும் அந்நூற்குப் பாயிரம் உரைத்துரைக்கற்பாற்றென்பது இயற்றமிழ் முறைமையாம்.

"ஆயிர முகத்தா னகன்ற தாயினும்
பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே"

அப்பாயிரம் பொதுவும் சிறப்புமென இருவகைப் படும். சிறப்புப்பாயிரமே தானுரைக்கின்ற நூற்கு இன்றியமையாதது. பிறவும் விரித்துரைப்பிற் பெருகும். பண்டைநூலிற் கண்டுகொள்க.

இனிச் சிறப்புப் பாயிரம் எண் வகைப்படும். அவை யாவையோ வெனின் :—

ஆக்கியோன் பெயரும், வழியும், எல்லையும், நூற்பெயரும், யாப்பும், நுதலிய பொருளும், கேட்போரும், பயனும், என இவை. என்னை?

"ஆக்கியோன் பெயரே வழியே யெல்லை
நூற்பெயர் யாப்பே நுதலிய பொருளே
கேட்போர் பயனோ டாயெண் பொருளும்
வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே,"

என்றாராகலின்.

"காலங் களனே காரண மென்றிம்
மூவகை யேற்றி மொழிநரு முளரே"

எனவுங் கூறுவராகலின் இவை மூன்றும் சேர்த்துப் பதினொன்றுமென்பது.

இந்நூல் செய்தார் யாரோ எனின்? தமிழ்நாடு முதலிய பல்வகை நாடும் செய்த நல்வினைப் பயனால் வந்த கலைமகள் வடிவேயாய திருந்திய நோன்பிற் பெருந்தகைக் கற்புடைக் கடவுட் புலமை ஒளவையாரென்பது. இவர் பந்தன் கொடுத்த பொற்படாமும் நெல்லியங்கனியிற் பாதியும் பெற்று நெடிதுகாலமிருந்தனர்.

வழியென்பது இந்நூல் இன்ன வழியதென்பது. கல்விப்பொருட்கு இறைமை பூண்ட கலைமகளே மற்றொருவடிவாய் வந்து செய்தருளினமையின் வழிநூலென்று சொல்லப்படாது முதனூலெனப்படுமென்பது. எல்லையென்பது இந்நூல் இன்ன எல்லையுள் நடக்குமென்பது. இந்நூல் எவ்வெல்லையுள் நடக்குமோ எனின் அகப்பாட்டெல்லையுட் பெரும்பாலும் புறப்பாட்டெல்லையுட் சிறுபான்மையும் நடக்குமென்பது.

நூற்பெயரென்பது நூலது பெயரென்றவாறு. இந்நூல் என்ன பெயர்த்தோ எனின், கொன்றைவேந்தன் வாக்குண்டாம் வேழமுகம் முதலியன போல முதற்குறிப்பான் வந்த காரணப்பெயர்த்து.

இனி யாப்பென்பது நூல்யாப்பு. நூல் யாக்குமிடத்து நான்கு வகையான் யாக்கப்படும்.

தொகுத்தும் விரித்தும் தொகைவிரியாகவும் மொழிபெயர்த்தும் என. என்னை?

"தொகுத்தல் விரித்தல் தொகைவிரி மொழிபெயர்த்
ததர்ப்பட யாத்தலோ டனைவகைப்படுமே"

என்றாராகலின். அவற்றுள் இஃது தொகுத்து யாக்கப்பட்டது என்னை, இப்பரவை யுலகின் கண்ணே

வழங்கும் எவ்வகைப்பட்ட மொழியையும் பிழிந் தெடுத்த கறுஞ்சாற்றின் தீஞ்சுவையாக இந்நூல் தொகுத்தாராகலின் என்பது. நுதலிய பொருளென் பது நூற்பொருளைச் சொல்லுதலென்பது. இந்நூல் என்னுதலிற்றோ எனின், நூற்பயன் நான்கும் நுத லிற்றென்பது. கேட்போரென்பது இன்னார் கேட் டற்குரியாரென்பது. இந்நூல் கேட்டற்குரியார் யா ரோ எனின், இளைஞர் முதல் எல்லோரும் கேட்டற் குரியாரென்பது. அவரவர் அறிவுக்குத் தக்கப் பொ ருள் புலப்படலின்,

பயனென்பது இது கற்க இன்னது பயக்குமென் பது. இந்நூல் என்ன பயக்குமோ எனின், அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நூற்பயன் நான்கும் பயக்குமென்பது. இனிக்காலமென்பது இன்னகாலத் தில் இந்நூல் இயற்றப்பட்டதென்பது. இந்நூல் எக் காலத்ததோ எனின் மதுரைக் கடைச்சங்கத்தார் காலத்ததென்பது.

களமென்பது இன்ன இடத்தில் நூலேறிய தென்பது. இந்நூல் எவ்விடத்து ஏறியதோ வெனின் அக்காலத்திருந்த தமிழரசர் அவைக்களத் தேறிய தென்பது.

காரணமென்பது இன்ன காரணங் கருதி இந் நூல் இயற்றப்பட்டதென்பது. இந்நூல் எக்காரணத் தினல் இயற்றப்பட்டதோ எனின், பரவையுலகின் கட்படர்ந்த அறியாமையை எளிதே தவிர்க்கவேண்டு மென்னும் அருட் காரணத்தா னென்பது.

சிறப்புப் பாயிரமாயினன்றோ இத்துணையும் வேண்டுமெனின், அற்றன்று. இது சிறப்புப்பாயிரத் தோடொத்த தற்சிறப்புப் பாயிரமாகலின் அவ்வனைத் தும் வேண்டுமென்பது. வேண்டாவென்பாரை ஆக் கியோன் முதலியன இல்லாமே நூல் எங்ஙனம் படைத்தல் கூடுமெனக் கூறிமறுக்க.

தற்சிறப்புப்பாயிரமாவ தென்னையெனின்?

"தெய்வ வணக்கமுஞ் செயப்படு பொருளும்
எய்தவு ரைப்பது தற்சிறப் பாகும்"

என்பதனுலுணர்க. இப்பாயிரமின்றியும் நூலியற்றப் படுமாலோ எனின், தொல்காப்பிய முதலியனபோல நூற்குப் புறம்பாகவும், இயற்றப்படு மென்க. இது பெருவழக்கிற்றன்று. இத் தற்சிறப்புப்பாயிரம் வழி படு கடவுள் வணக்கம் கூறுதல் நுதலிற்று.

யாம். எ-ய்—தொழுவோம். ப-லை—தேவனை. செ-ள்—ஏத்தி ஏத்தி இவ்வடுக்கு இடைவிடாமைப்

பொருட்டு. தந்தைக்கு மூத்தமகனிடத்தும் தாய்க்கு இளையமகனிடத்தும் விருப்பமுண்டாதல் இயற்கைய தாகலின் அதுதோன்ற அமர்ந்த என்றார். "எம் எம் ஓமிவை படர்க்கையாரையும்" என்பதனால் தொழுவோம் என்னும் தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று படர்க்கையாரையும் தழுவாது வந்தமையின் இழுக் கன்றோ எனின் அற்றன்று. தனித்தன்மை வினைமுற் றெனவும், தன்னொடு படுக்கும் தன்மை வினைமுற் றெனவும், தன்மை வினைமுற்று இருவகைப்படும். அவற்றுள் இஃது தனித்தன்மை வினைமுற்றென்க. தன்னொடு படுக்குங்கால் இவ்விறுதிநிலை யின்ன இடத்து வருமென்று கூறினாரே யன்றி அதனால் தன் னொடு படுக்காது வாராதென்று கொள்ளற்க. தொழு வோமியாம் என்பதில் "தன்னொழி மெய்ம்முன் யவ் வரினிகரம் துன்னுமென்று துணிநருமுளரே" என் பதனால் இகரச்சாரியை தோன்றியது.

கடலாத்தி, காட்டாத்தி, கொடியாத்தி, படரா த்தி, திருவாத்தி, கோழையாத்தி முதலிய பல்வகை யாத்திகளுள் ஈண்டு நுதலியது எவ்வாத்தியோ எனின் தமிழின்கண்ணே ஆத்தியையுணர்த்தும் ஆர் முதலிய சொற்களான் இன்ன ஆத்தியென விளங்கா

விடினும் ஆரியத்தின்கண்ணே தாதகி தாதுபுட்பிக என்னும் சொற்களான் செம்மரமும் செம்மலரும் உடைய ஆத்தியென இனிது விளங்கலானும் அத்தன்மை காட்டாத்தியினிடத்தே யிருக்கின்றமையானும், முக்கட்பெருமான் துறவறவேடம் பூண்டு சிறுத்தொண்ட நாயனாருக்காகத் திருச்செங்காட்டங்குடியில் எழுந்தருளியது இவ்வாத்தியின் கீழாகலானும், ஏனை ஆத்தியினிடத்தே இச்சிறப்பின்மையானும் அம்முக்கட்பெருமான் பூண்ட ஆத்தி காட்டாத்தியென்றே தெளிக. திருவீழிமிழலை முதலியவற்றில் தலவிருட்சம் காட்டாத்தியேயாம். காட்டாத்தியை உரித்தக்கண் அதன்பட்டை சிவப்பாகவே யிருக்கும். அதனால் தாதகி யென்றனர்.

வழிச்செல்வோன் தன் வலப்பக்கத்தில் காட்டாத்தி நேர்ந்து, அதனது மெல்லிய இனிய பூந்தளிர் கொய்து வலச் செவியிற் செருகிக்கொள்ளின், அன்னோன் அற்றை நாள் கற்றுவுடையான் விருந்துண்டு இனிதுவக்குமெனப் பௌராணிகர் கூறுப. அதனால் வடநூலார் முருட்டான்ன பத்திரியென்ப. இங்ஙனமன்றிக் கொடியாத்தி முதலியனவாகக் கூறல் பொருந்தாதென மறுக்க.

ஆத்திசூடி யென்பதை வினையெஞ்சு கிளவியாக வைத்துச் சிவபெருமானை வணங்குதும் எனின் பொருந்தாது. என்னை? யானைமுகக் கடவுளையே காப்புக்கூறல் வைதிக சைவ மரபு. ஔவையாரும் வழிபடுகடவுள். அது ஈமத்தாடி, பேயோடாடி, பயங்கொளி, தோற்புக்கொளி, என்பனபோல உயர்திணையில் வந்தது. சூடு+இ. உயர்திணைப்பெயர் விகுதி.

"அனைவோர்க்குந் தெய்வம் இலைமுகப் பைம்பூணிறை" ஆகலின் இந்நீதிநூற்கு நீதியிற்சிறந்து தேவர்பட்டம்பெற்ற ஆரக்கண்ணியனாகிய சோழனைக் காப்பாகக் கூறுவோரும் உளரெனின், நூல்முடிவு பெறுங்காறும் ஆக்கியோர் தமக்குப் புறத்தே நோய் முதலியன எய்தினும் அகத்தே செய்யுள் உணர்வு முதலியன குன்றினும், முறையே அவற்றைச் சுருக்கற்கும் பெருக்கற்கும் அன்னோன் வலியன் அல்லன் ஆகலின் அதுவும் பொருந்தா தென்க.

தேவனடியைத் தொழுவோம் என்னாது, தேவனைத் தொழுவோம் என்ற தென்னையெனின், யானைமுகக் கடவுளுக்குத் தேவாங்கம், பூதாங்கம், மிருகாங்கம் என்னு மூன்றனுள், தேவாங்கமாகிய பாதபூசையே சிறந்ததாகலின் அங்ஙனங் கூறினும் அப்பொருளே பயக்கும். மிருகாங்கம் ஒருமொழி வடிவென்பர்.

பாயிரம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆத்திசூடி.

முதற்சூத்திர விருத்தியுரை.

—————:o:—————

நூல்.

"அறஞ்செய விரும்பு"

என்பது நூற்பா. வடநூலார் சூத்திரமென்பர். என்னை. "சில்வகை யெழுத்திற் பல்வகைப் பொருளைச் செவ்வனடியிற் செறித்தினிது விளக்கித் திட்ப நுட்பஞ் சிறந்தன சூத்திரம்" ஆசிரியம் மூன்றடியிற் சிறுத்துவாராமையின் சூத்திரமேயாம்.

அறம் — தருமத்தை
சேய — செய்வதற்கு
விரும்பு— அதிக ஆசைகோள்க

என்பது கண்ணழிப்பு. கண்ணழிப்பெனினும் பதவுரை யெனினும் ஒக்கும். என்னை "தொகுத்த கவியைச்சொற் சொல்லாகப் பகுத்துப் பொருள்சொலல் பதவுரையாமே" என்றாராகலின்.

தருமத்தைச் செய்வதற்கு அதிக ஆசைகொள்க என்பது பொழிப்புரை. என்னை "பொழிப்பெனப் படுவது பொருந்திய பொருளைப் பிண்டமாகக்கொண் டுரைப்பதுவே"

மறஞ்செயவிரும்பேல் என்பது எதிரிடை.

தருமஞ்செய்யவேண்டும் என்பது கருத்துரை. என்னை "கவிப்பொருள் சுருக்கிக் காட்டல் தாற்பரி யம்" என்றாராகலின்.

"அன்றறிவா மென்னா தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை"

என்பது தமிழ்வேதம்.

அறஞ் செய்யும் விருப்பம் எப்பொழுதுண்டா குமோ எனின், உயிர்கள் பசி, அச்சம், பிணி, நீர்வே ட்கை, கொலை, மானக்கேடு, சாக்காடு, முதலியவற் றால் துன்பம் நுகரக் கண்ணுற்றபோதேனும், செவி யுற்றபோதேனும், இங்ஙனம் நேரிடுமென அறிந்த போதேனும் அருள்சுரந்து அறம்செய்யும் விருப் பம் உண்டாகுமென்க. என்னை பயனோ எனின் எல்லா வுயிர்களிடத்தும் முழுமுதற் பரம்பொருளுண் மையின், அத்தொடர்புபற்றி அப்பரம்பொருளினது

அருட்சுரப்பு அறம் செய்வாரிடத்தே உண்டாகும். அதுவே பயனென்க. தற்காப்பு நிமித்தம் விலங்கிற்குக் கொம்பும், குளம்பும், திண்ணியதோலும், செறிந்தமயிரும், வாலும், படைத்திருப்பதை நோக்கின் அப்பரம்பொருளினது பேரருளுடைமை யினிது விளங்குகின்றது. அக்கருத்தறியாமே அதனைக் கொல்கின்றனரே. பிறவுயிர்கண்மாட்டும் இங்ஙனமே யாராய்க. ஆராய்ந்து அவ்வழியே நிற்க.

இனி விரித்துரைசெய்வாம். என்னை. "சூத்திரத்துட்பொருளன்றியு மாண்டைக் கின்றியமையாதியாவையும் விளங்கத் தன்னுரையானும் பிறநூலானும் ஐயமகல வைங்காண்டிகையுறுப்பொடு மெய்யினை யெஞ்சா திசைப்பது விருத்தி," "மாத்திரை முதலா வடிநிலைகாறும் நோக்குறுப்புடையது நோக்கெனப்படுமே"

"பொழிப்ப கலநுட்ப மெச்சமிந் நான்கில்
கொழித்தகலங் காட்டாதார் சொற்கள்—பழிப்பில்
நிரையாமா சேர்க்கு நெடுங்குன்ற நாட
வுரையாமோ நூலிற்கு நன்கு"

என்றாராகலின்.

ஓரடியாற் சூத்திரித்தது என் கருத்தெனின் தெய்வம் ஒன்றுண்டு, வீடு ஒன்றுண்டு, அவை அறஞ்

செய்வதா லுண்டாகற் பாலன என்பனவற்றைக் குறித்தலின் அக்கருத்தென்க.

திரிகரணத்துள் இறுதிக்கண் நின்ற காயத்தின் தொழிலை யீண்டுக் கூறினமையின் முதற்கண் நின்ற மனத்தின் தொழிலையும் வாக்கின்தொழிலையும் கூட்டி, அறத்தை மனத்தாற் கருதி வாக்கினலுரைத்துக் காயத்தாற் செய்ய விரும்புக என்றுரைக்க. அற்றேல் "மனத்தின்கண் மாசிலனாதல் அனைத்தறன்—ஆகுலநீர பிற" என்பது எற்றுக்கெனின் அற்றன்று. அஃது அழுக்காறு முதலியன பெரிதும் உடையராய்த் தற் புகழ்ச்சியிலேயே அழுந்தி நின்றாரை நோக்கிக் கூறிய தென்க. திரிகரணமெனினும் முப்பொறியெனினும் ஒக்கும். இம் மூன்றும் ஒத்ததே அறமென்பதாம். செய்யவே விரும்பு எனத் தேற்றேகாரம் அமைத்துக் கூறுமையின் கருத விரும்பேல் சொல்ல விரும்பேல் என்னற்க. செய்ய இயையாவழிச் சொல்லலும், அஃதும் இயையாவழிக் கருதலும் வேண்டுமாகலின் அறம் கருதவிரும்பு, அறம் கருதவும் சொல்லவும் விரும்பு, அறம் கருதவும் சொல்லவும் செய்யவும் விரும்பு, எனத் தனித்தனிப் பிரித்துரைக்க. மனத்தினிடத்தே அறத்தின் வாசனை வீசினலொழிய ஏனைய

வாக்கிலும் காயத்திலும் அமையாதாகலின் அறஞ் செய்க என்றொழியாது அறஞ்செய விரும்பு என்றார். என்னை. விருப்பம் என்பது மனத்தினிடத்தே தோன்றுமோர் பண்பாகலின்,

தானமும் செய்கையன்றோ "தானமது விரும்பு" என வேறு கூறியதென்னெனின், அற்றன்று. தானம் கைக்கொடை யொன்றற்கே யுரிமையாதலுடைத்து. அறம் திரிகரணத்திற்கும் பொதுவாதலுடைத்து. அதனை

"இன்சொல் விளைநிலனா வீதலே வித்தாக
வன்சொற் களைகட்டு வாய்மை யெருவட்டி
அன்புநீர் பாய்ச்சி அறக்கதி ரீனவோர்
பைங்கூழ் சிறுகாலைச் செய்"

என்பதனானு முணர்க. நூற்பயன் நான்கனுள், இம்மைப்பயனாகிய பொருளின்பங்களையும், மறுமைப்பயனாகிய வீட்டினையும், அறமொன்றுமே தரலின் அன்றோ "அறஞ்செயவிரும்பு" என முதற்கட் கூறினார். பொருளும் இன்பமும் போலாது இம்மை மறுமை வீடு என்னு மூன்றனையும் பயத்தலால் அறமொன்றுமே சிறந்தது எனப் புலனாதலின் ஓரடியாற் சூத்திரித்தது இக்கருத்துமாம் என்க.

இருசீரான் ஓதியது என்குறித்ததோ எனின் அவ்வறம் இல்லறம், துறவறம், என இரண்டு பாகுபாடுடைமையின், அவற்றைக் குறித்ததென்க. நான்கசையால் ஓதியது எந்நோக்குடைத்தோ எனின் பார்ப்பார், அரசர், வணிகர், * வெள்ளாளர் என்னு நான்கு வருணத்து நான்கு நிலையுள்ளார்க்கும் அறம் இன்றியமையாதாகலின் அந்நோக்குடைத்தென்க. அற்றேல் இப்பகுப்பில்லாத ஐரோப்பியர் முதலியவர்க்கும் இவ்வறம்வேண்டாவோ எனின், அற்றன்று. அத்தன்மையுடையார் எந்நாட்டும் உளராகலின் அவர்க்கும் பொருந்துமென்க. ஒன்பானெழுத்தான் அமையவைத்தது என்குறித்ததெனின், அவ்வறம் ஒன்பான்

---

* தமிழ்நூலார் பிரம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர் என்பதைப் பார்ப்பான், அரசன், வணிகன், வெள்ளாளன், என மொழிபெயர்த்தலின், வெள்ளாளன் என்பதற்குச் சூத்திரன் எனப் பொருள்கூறலொக்கும். தமிழ்நாட்டில் மருதநிலத் தலைவராகிய வேளாளரென்னும் சொற்குச் சூத்திரனெனப் பொருள்கூறல் ஒருசிறிதும் ஒவ்வாதென்க. எங்ஙனமெனின்:—

வெள்ளாளன். வெண்மை + ஆள் + அன் எனப் பிரித்து வெண்மையை ஆளுதலுடையான் எனப்பொருள்

வானோர் கணங்கட்கும், ஒன்பான் சித்தர்கட்கும், ஒன்பான் கண்டத்தார்க்கும், வேண்டுதலின் அங்ஙனம் அமையவைத்ததென்க. அல்லதூஉம் ஒன்பது புண்ணியம் குறித்ததெனினும் பொருந்தும். அவை எதிர்கொளல், பணிதல், ஆசனத்திருத்தல், தாள்கழுவல், அர்ச்சித்தல், தூபங்கொடுத்தல், தீபங்காட்டல்,

---

கூறல்வேண்டும். வெண்மை யென்பதற்குப் பொருள் அறிவின்மை.

வேளாளன், வேளாண்மை + அன். எனப் பிரித்து வேளாண்மையை யுடையான் எனப் பொருள்கூறல்வேண்டும். வேளாண்மை யென்பதற்குப் பொருள். ஈகை. அவ் விருபதங்கட்கும் அப்பொருளுண்மை

"வெண்மையெனப்படுவ தியாதெனின் ஒண்மை
யுடையம் யாமென்னும் செருக்கு"

"இருந்தோம்பி யில்வாழ்வதெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு"

என்னும் திருக்குறள்களானும் உணர்க.

அவ்விருசொற்கும் பகுதிவேறுபாடும் பொருள் வேறுபாடும் பெரிதும் இருப்ப, நச்சினார்க்கினியர், வைத்தியநாத நாவலர், சுப்பிரமணியதீட்சிதர் முதலோர் தொல்காப்பியம், இலக்கண விளக்கம், சொற்பிரயோக விவேக

புகழ்தல், அமுதமேந்தல் என்பனவாம். துறந்தோர்க்குச் செய்யத்தக்கன. நிரையொன்றாசிரியத்தளையான் யாப்புறுத்தது என்குறித்ததோ எனின் அரசும் குடியும் ஒருப்பட்டு நின்றுழி எங்கணும் அறம் புரிவதில் விருப்பந்தோன்றுமாகலின் அதனைக் குறித்ததென்க.

முதலியவற்றில் அவை ஒருபொருளன என உரைத்துப் போயினர். அவர்கள் எல்லாரும் சிறப்புடைப் பொருளைத் தான்இனிது கிளத்தலென்னும் உத்திபற்றிப்பராமுகமாகப் போயினர் என்க. இலக்கணக் கொத்துடையார் சாமிநாத தேசிகர் மாத்திரம் பொருளுணர்ந்து மொழிபெயர்த்திருக்கின்றனர்.

ஆகவே இதுகாறுங் கூறியவாற்றால், வெள்ளாளர் அல்லது வெள்ளாழர் என்னுஞ் சொற்கள் சூத்திரர் என்ற பொருள் தருதலானும், வேளாளர் என்னுஞ் சொல் ஈகையாளர் அல்லது வேளாண்மையை யுடையவர்கள் என்னும் பொருள்தருதலானும், வேளாளர் மருதநிலத் தலைவராதலாலும், ஆரியரது நால்வகைப் பாகுபாட்டினுட் சேராது தமிழரது பாகுபாட்டினுள் தலைமைபெற்றவராதலாலும், வேளாளச் செல்வர்களே மறந்தேனும் இனி நீங்கள் வெள்ளாளரென்றாவது, வெள்ளாழரென்றாவது கூறாதீர்கள்; வேளாளரென்று கூறுங்கள். எச்சரிக்கை; எச்சரிக்கை.

வெண்பா முதலிய பா பாவினங்களாற் செய்யாது நாற்பாவினுற் செய்தது என்குறித்ததெனின் "சில்வகை யெழுத்திற் பல்வகைப்பொருளைச் செவ்வனுடியிற் செறித் தினிதுவிளக்கித் திட்பநுட்பஞ் சிறந்தன சூத்திரம்" என்ப வாகலின் கண்ணுடியிற் ககனம்போல "ஆறுவது சினம்" என்பது முதலாகக் கூறப்பட்டனவும் படாதனவுமாகிய யாவும் இவ்வொன்றிலே அடங்குதலின் அதனைக் குறித்ததென்க.

எட்டுமாத்திரையாற் சூத்திரித்தது என்குறித்ததெனின், ஐயப்படாமை, விருப்பின்மை, வெறுப்பின்மை, மயக்கமின்மை, பழிநீக்கல், அழிந்தோரை நிறுத்தல், அறம் விளக்கல், பேரன்புடைமை, என அறத்துறுப்பு எட்டனையும் குறித்ததென்க. அல்லதூஉம் கொல்லாமை, ஐம்பொறியடக்கல், பொறை, அருள், அறிவு, வாய்மை, தவம், அன்பு, என்னும் அட்டபுட் கொண்டு மனத்தாற் பூசிப்பதாகிய அறத்தைக் குறித்ததெனினும் ஒக்கும்.

"அலலாக்கைக்கில்லை அருவருப்புமில்லை
கொலையுமிலை யுட்பூசைகூடு"

விரும்பு. இவ்வுகரம் ஒரு மாத்திரையுடைத்து. அறஞ்செய விரும்பு என அங்காந்து வாய்மூட நிற்க வைத்ததென்னெனின்,

அறஞ்செய விரும்பு என்றுகூறிய துணையானே மனத்தின்கணின்ற மாசெல்லாம் புறப்பட்டு மீட்டும் உட்புகா என்பதை யுணர்த்திற்றென்க. வல்லினம் குறைந்து நிற்ப யாப்புறுத்த தென்னெனின் அறஞ் செய்ய விரும்புங்கால் முன்னர் இன்சொல் இன்றி யமையாததாகலின் அதனைக்குறித்தது.

"இன்சொலா லீத்தளிக்கவல்லாற்குத் தன்சொலால்
தான்கண்டனைத் திவ்வுலகு"

அரசர்க்குரிய எழுத்து மிகுதிபடக் கூறியதென் னெனின் அறஞ்செய்தல் பெரும்பாலும் அரையன் மாட்டு நிற்ப அவன் வாயிலாக எல்லார்க்கும் பயன் படுதலின் அதுநோக்கி அங்ஙனங் கூறினாராக.

"அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்"

"ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்
காவலன் காவானெனின்"

சூத்திரர்க்குரிய எழுத்து ஒன்றும் இல்லையே அவர்க்கு அறம்வேண்டாவோ எனின் முதன் மூவர்க் கும் பணிசெய்தலே அவர்க்கு அறமாகலின் அவ்வெ ழுத்தொன்றும் அமைக்காராயினர். எல்லாத்தொழி லும் குறைவற நடைபெறலே நால்வகைச் சாதியின் பயனும் ஆகலின், ஒருவரை ஒருவர் இகழ்தல்கூடாது.

முதலும் கடையும் அ - பு. என்னும் தேவகதிக்குரிய எழுத்தமைத்தமையின் அறஞ்செய விரும்புவார்க்கு அக்கதி கிடைக்குமென்க. ஆண்பாற்குரிய குற்றெழுத்தால் யாப்புறுத்தது என்குறித்ததோ எனின், பெண்மக்கட்கு ஒருவாற்றானும் சுதந்தர மின்மையானும் கொழுநனே தெய்வமாகலானும் அறஞ்செயவிரும்பல் ஆண்மக்கட்கே யுரித்தாம் என்பதைக் குறித்ததென்க.

"குலமகட்குத்தெய்வங் கொழுநனே"

"தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை"

என்பவற்றானுணர்க.

"கோதறுகற்பினாய் கொழுநன்கைத்தலங்
காதலன்கைத்தல மன்றிக்கன்றின்வா
லாதலிம்மூன்றிலொன் றங்கைபற்றியே
யோதநீராடுதன் மரபென்றோதினார்"
(திருவிளையாடல்.)

இதனானுமுணர்க.

இற்புறமாதல் மகப்பேறடைதல் முதலிய அசந்தர்ப்பங்க ளுண்மையால் பெண்மக்கட்குச் சுதந்தரம் கூடாதென்பர். பெண்மக்கள் வியர்க்க நெற்குத்தல் முதலிய தொழில் கொள்வதால் உடம்பு இறுகிப் பெலம் பெறும். சந்தானங்களும் பெலம்பெறும்.

உயிரினும் மெய்யினும் உயிர்மெய் மிகைபட வைத்துக்கூறியது என்குறித்ததோ எனின் உயிர், மெய்யொடு கூடியே அறஞ்செய விரும்பல் வேண்டு மாகலானும் பிரிந்து நின்றுழி அதனைச்செய விரும்பல் கூடாதாகலானும் அதனைக் குறித்ததென்க.

முன்னிலை யிடத்து வைத்துக் கூறியதென்னெனின் அறஞ்செயவிரும்பல் உயர்திணைக் குரியதோர் பண்பாகலின் அதனை அறிவுறுத்த அத்திணையொன்றற்கே யுரிய ஏவன் முற்றாற் கூறினர். தன்மையாற் கூறல் சிறப்பன்றாகலின்.

> " தன்மை முன்னிலை வியங்கோள் வேறில
> உண்டெரெச்ச மிருதிணைப் பொதுவினை "

எனப்பொதுப்படக் கூறுமாலோ எனின் அஃது பொருந்தாதென்பது இலக்கண விளக்கச் சூறாவளிமுதலியவற்றானுணர்க.

> " செய்யாய் என்னு முன்னிலை வினைச் சொல்
> செய்யென்கிளவி யாகிடனுடைத்தே "
>
> (தொல்காப்பியம்.)

விரும்புவாய் எனற்பாலது விரும்பு என நின்றது. முதனிலைகளே இயற்கையில் முன்னிலை யுணர்த்தல் தமிழ்வழக்கென்க. அற்றேல் ஏனை யிடங்களிற் செல்லல் வழுவாம் பிறவெனின்,

" தரல்வரல் கொடைசெலல் சாரும்படர்க்கை
யெழுவாயிரண்டு மெஞ்சிய வேற்கும் "

என்பதில் படர்க்கை யொன்றற்கே யுரிய தரல் வரல் ஏனைய விடங்கட்கும் உரிய வாயினாற்போல வழுவா கா என மறுக்க. நன்னூலாரும் செய்யென் னேவ லென்றது அக்கருத்தாம்.

இன்னும் தன்னின் உயர்ந்தோனையும் தன்னின் இழிந்தோனையும் முன்னிலையாக்கி அறஞ்செய விரும்பு என்புழி முறையே குற்றிய லுகரவீறாகவும் முற்றிய லுகரவீறாகவும் உச்சரிக்க, எனவே ஒப்போன்மாட்டு அவ்விரண்டற்கும் பொதுப்பட வுச்சரிக்க என்பது. அறம் விரும்பு என்னாது செயவிரும்பு என்றதென் னெனின் புத்திச்சக்கரத்துள் தருமம் ஞானம் ஐசுவரி யம் வைராக்கியம் அதர்மம் அஞ்ஞானம் அனைசுவரி யம் அவைராக்கியம் என்னும் எட்டானுள் ஒன்றா கிய தருமம் இயற்கையில் ஒருமுறை நீன்வுமா[illegible] திரை யினிற்பதைக் குறிக்குமாகலானும் அதுபயனின்றாக முடியுமாகலானும் அறம் விரும்பென்னாது அறஞ் செய விரும்பென்றார் நன்று.

78470

அப்பொருள் குறித்த வீறுமுதலிய சொற்களாற் கூறாது அறமென்னுஞ் சொல்லாற்றானே கூறியதென் னெனின் தமிழ்ச்சொற்களுள் மங்கலச்சொல்லாய்

மங்கலப்பொருத்த முதலியன வுடையதாய் முதலெ ழுத்து முப்பதுள் முதலும் கடையும் இன்னவென வுணர்த்துவதாய் எதிரடையுடைத்தாய் வருக்கைக் கோவைக்குரியதாய் உயிர்க்கண்ணும் தனிமெய்க் கண்ணும் கலந்துநின்ற அகரமுதலாய் முற்றும் அமுத வெழுத்துடையதாய் காரணக்குறி மரபுப்பெயராய் அறஞ்செய விரும்பு என அங்காந்து வாய்மூடப்பட்டு நிற்றல்போலத் தன் கண்ணும் அவ்விலக்கணமுடைத் தாய் காலமுணர்த்தும் எழுத்து முதலதாய் ஆன்றோ ராலடிப்பட்ட வழக்குடைத்தாய் திரிபதார்த்த முதலி யன உணர்த்த மூன்றெழுத்ததாய் வரலின் அச்சிறப்பு மரபுநோக்கி அறமென்னுஞ் சொல்லையே முதற்கட் கூறினாராக.

முப்பதெழுத்துள் முதலும் கடையும் இன்ன வெழுத்தென அறிவுறுத்தற்குக் கூறினாரெனின் அறன் எனக் கூறலே ஒக்கும் பிறவெனின் அற்றன்று. அங் ஙனங் கூறுவதால் அப்பொருட் பேறுடையதேனும் முதற்செய்யுள் முதன்மொழியின்கண் எழுத்தானந்த மென்னுங் குற்றமாதனோக்கி அங்ஙனங் கூறாராயினர். இதுபற்றியன்றே அறனை மறவேலென மேலெழுந்த தூஉம் என்க.

காலமுணர்த்தும் எழுத்தென்றலின் அறஞ்செய் தற்கு விடியல் ஐந்து நாழிகைக்குட் சிறந்ததாகலின்

அங்ஙனங் கூறியதென்க. பிறகு பொழுது செல்லச் செல்லத் தத்துவங்கள் தளர்தலின். "வைகுறுவிடியன் மருதம்" என்பதனால் அந்நிலத்து விளைந்தனவும் அறஞ்செய்தற் குரியனவாம். அவைகுற்றந் தவிர்ந் தனவாகலின்.

"துகடீர் பெருஞ்செல்வந்தோன்றி யக்காற்றொட்டுப்
பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோடுண்க"

என்பதும் அக்கருத்து.

சூத்திரமுழுதும் அமுத வெழுத்துகள் நிரம்பி யுள்ளனவாகலின். அறஞ்செய்யப்பட்டோரும் அதனையொத்த தக்கோரே யென்பதாம். "அமுதெழுத் தென்றவாதி யுயிர்நான்கொடும் புணர்ந்த மெய்யை யுணர்ந்தமுதென்ப." என்ற சூத்திரப்படி நச்செழுத் தொன்றேனும் அமைக்காமையின் அதனையொத்த கொடியவர்கட்கு அறஞ்செய்யலாகாதென்க.

"மண்மலையத்தனை மாதனமீயினும்
அண்ணலிவனென் றஞ்சலியத்தனாய்
எண்ணியிறைஞ்சாதார்க் கீந்தவிருவரும்
நண்ணுவரேழா நரகக்குழியிலே."

(திருமந்திரம்.)

"இனைத்துணைத்தென்பதொன்றில்லை விருந்தின்
துணைத்துணை வேள்விப் பயன்"

"உறக்குந்துணையதோ ராலம் வித்தீண்டி
யிறப்ப நிழற்பயந்தாஅங்—கறப்பயனுந்
தான்சிறிதாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால்
வான்சிறிதாப் போர்த்துவிடும்."

"நெஞ்சிற்றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணாரில்"

தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமைக்கட்டே வராதற்பொருட்டு இவ்வருந்தவர்க்கு இன்னதீதுமென்று அறியாதீந்தாரை அதுகொண்டு இழிபிறப்பினராக்குதல். அவர் இழிபிறப்பினராதல்

"அடங்கலர்க்கீந்த தானப்பயத்தினாலறுமுந்நீர்த்
தடங்கடனடுவுட்டீவு பலவுளவவற்றுட்டோன்றி
யுடம்பொடுமுகங்க ளொவ்வாரூழ் கனிமாந்திவாழ்வர்
மடங்கலஞ் சீற்றத்துப்பின் மானவேன் மன்னரேறே."

என்பதனானறிக. "தமக்கு ஆவன செய்தார்க்கு ஆகாதன விளைத்தலின் வன்கணாரில்லென்றார்" என்பர் பரிமேலழகர்.

அறஞ்செயவிரும்பு அறஞ் செயவும் விரும்பு என இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை தொக்கதெனக் கொண்டு அறங்கருதவும் விரும்பு அறஞ் சொல்லவும் விரும்பு எனக்கூறலும் ஒக்கும். அறஞ்செய்ய இரும்பு. இரும்பு என்பதனைப் பொருளாகுபெயராகக்கொண்டு

அறமானது செவ்வையாகிய இரும்பிற்செய்த அரமாகும் எனப்பிறிது மொழிதலென்னும் அணியின்பாற்படக் கூறலும் அமையும். என்னை, அரமென்னுங் கருவி ஏனைய இரும்புகளை முரண்கெடுத்துச் செப்பஞ் செய்வதுபோல அறமும் உயிர்களைத் திருத்திச் செப்பஞ்செய்தலினாலென்க.

செய்ய குறிப்புப் பெயரெச்சம். விரும்பு என்பதனை முதனிலைத் தொழிற்பெயராகக்கொண்டு செய்ய விரும்புதல் அறமெனவும், செய்ய என்பதனைக் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயராகவைத்து மருதநிலத்து விளைந்தவை அறத்திற்குரியவாகும் அவற்றை விரும்பு எனவும் வியங்கோள் வினைமுற்றாக வைத்து அறம் செய இரும்பு. அறம் செய்க, அஃது இரும்பு போல் உறுதி பயக்கும் எனவும் வேறு வினைமுதல் வினையைக்கொண்டு முடியும் எச்சமாக வைத்து, பிறனொருவன் அறம் செய்ய அதனைக்கண்டு விரும்புதல் செய்க, அழுக்காறு கொள்ளற்க எனவும் பொதுவினையாகவைத்து நீயும் அதனைச் செய்ய விரும்பு, செய்விக்க விரும்பு எனவும், அறம் (உலையிற் காய்ந்து) சிவந்த இரும்பு போல்வதெனவும், செய அறம் விரும்பு என மொழிமாற்றி வைத்து நல்ல அறங்களை விரும்புக எனவும், செங்கோலென்பதுபோல் அறம் செய்ய இரும்பெனவும், அறம் பெருமைதரற்பாலது. அதனை

விரும்புக எனவும் நடுநிலைமையான நீதிகளை விரும்புதல் அறமெனவும் கொள்க.

வடநூலார் ஒருவினை முதலைச் சமான கர்த்தா எனவும் வேறு வினைமுதலைப் பின்னகர்த்தா எனவும் கூறுப.

அறஞ்செய என்றொழியாது விரும்பென்றதென்னையெனின் விரும்பென்றது செய என்றொழியின் அச்செயல் பொருளுடையார்க்கு மாத்திரம் அமையுமன்றி அஃதில்லார்க்கு அமைதலரிதாகலின் விரும்பென்றார். என்னை, அவ்விருப்பம் பொருளுடையார்க்குண்டாயின் தம்மாட்டுப் பொருளுண்மையின் செய்யாதொழியார். இல்லாதார்க்குண்டாயின் அறத்தின் பொருட்டு முயன்றும் பொருள் கைகூடாதாயினும் அவ்விருப்ப மடைந்த காரணத்தானே அவ்வுயிர் நல்வினை யெய்தி மறுமையிலேனும் பயனுறாஉமாகலின் அதுபற்றி யிருவர்க்கும் பொருந்தச்செய விரும்பென்றதென்க.

> "உள்ளுவதெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது
> தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து"

அற்றேல் மேவு வெஃகு என்னாது விரும்பென்றதென்னையெனின் மேவு வெஃகு முதலியவற்றின்கண் ஓசையுடைமை யென்னும் அழகில்லாமையால் அவ்வழகு நிறையும்பொருட்டு விரும்பென்றார். தமிழின்

கண்ணே ரகர றகர வேறுபாடுண்மையின் அதனை யுணர்த்தும் பொருட்டு எனலுமாம். தமிழ்கற்போர் ரகரறகர வேறுபாடுகளைக் கவனிப்பது ஆவசியகமாக லின் அதனை முதற்சூத்திரத்திலேயே நினைப்பூட்டுவா ராயினர்.

"அண்ண நுனிநா வருட ரழவரும்"

"அண்ண நுனிநா நனியுறிற் றனவரும்"

என்னுஞ் சூத்திரத்தால் அவ்வேறுபாடுணர்க. இயற்ற விரும்பு, புரிய விரும்பு என்னாது செய்ய விரும்பென்ற தென்னெனின்,

"நடவாமடிசி" யென்னுஞ் சூத்திரத்துள் எல்லா முதனிலைகளையும் செய்யென்னு முதனிலைக்கண் அடக் கிக் கூறினமையின் அவ்வாய்பாட்டில் ஏற்ற பெற்றி யெல்லாம் கொள்ளற்குச் செய்யவிரும்பென்றனர். எங்ஙனமெனின் அறம் நடத்த விரும்பு அறம் பெற விரும்பு அறங்கொள விரும்பு என்றிங்ஙனமேயுணர்க.

அறஞ்செய விரும்பு என்றலே சாலும். மேல் அறனை மறவேலென்றதென்னெனின் அறத்தினூஉங் காக்கமுமில்லை யாகலின் அறஞ்செய விரும்பெனவும் அதனை மறத்தலினூஉங் கில்லைகேடாகலின் அறனை மறவேலெனவும் கூறினர்.

திரிசொல்லின்றி இயற்சொல்லால் யாப்புறுத்த தென்னெனின் அறம் கற்றார் கல்லார் எல்லார்க்கும் இன்றியமையாமையின் விளங்கற்பொருட்டு அங்ஙனங் கூறினர். ஐயுருபு வெளிப்படாது தொக்குநிற்பச் சூத்திரித்த தென்னையெனின், பலரறிய வெளிப்படச் செய்வனவெல்லாம் ஆகுலநீரவாகலின் அதனைக் குறித்தற்குத் தொக வைத்தாரென்க.

மூன்று மொழியாற் கூறியதென்னெனின் செய்தல் செய்வித்தல் உடன்படல் என்னு மூவகைகளானும் அறம்வேண்டப்படுமாகலின் அங்ஙனங் கூறினரென்க. நாற்கணம் புணரவைத்தது என்னெனின் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்னு நான்கு பாதத்தாரும் அறஞ்செயவேண்டுமாகலின் அங்ஙனம் புணரவைத்தார். ஏவன் முற்றாற் கூறிய தென்னெனின் எல்லாம் அறத்துப்பாலு ளடங்கி நிற்றலானும் இம்மை முதலியன தரலானும் அப்பெரும் பயன் விளைவுநோக்கிக் கட்டளையிடல் தக்கதாகலின் அம்முற்றாற் கூறினர். இன்னும் அறச்சிந்தை சிறிதும் இல்லாமல் பொருளீட்டுதலிலேயே தம் வாணாளைப்போக்குவாரை நோக்கி அறஞ்செய விரும்பென முதன் மொழியிலெடுத்தும் அதனை நினைத்தன் மாத்திரமுடையாரையும் சொல்லு தன்மாத்திர முடையாரையும்

நோக்கி இரண்டாமொழியி லெடுத்தும், அதனை யொருமுறை செய்து இது போதும் எனக் கருதுகின்றாரை நோக்கி அதனை விடற்க மீட்டும் விரும்பு என மூன்று மொழியி லெடுத்தும் சொல்லுக.

> "அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
> பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை."

எனக் காண்டலளவை கூறலின், குறிப்பு வினை முற்று ஒன்றேனும் அமையாது தெரிநிலைவினை அமைத்தாரென்க. அறத்தாறு தெரிய நிற்றலின்.

அறஞ்செய என இருமொழியில் மூவினமும் விரும்பு என ஒருமொழியில் மூவினமும் அமைத்தமையின் அறஞ்செய்தற்கும் அதனை விரும்புதற்கும் வலியோர் மெலியோர் இடையோர் என்ற மூவரும் உரியாரென்க.

அறஞ்செய என மகரந்திரிய வைத்தது என் குறித்ததெனின் வரம்புயர என அரசனை வாழ்த்தெடுக்குமாறுபோல அறஞ்செய்வார்க்கு மலந்திரியுமென்பது குறித்ததென்க. ம = மலம்.

செய விரும்பு. இயல்புப் புணர்ச்சிபடக்கூறியதென்னெனின், அறஞ்செய விரும்புங்கால் உள்ளந்திரிபின்றி யிருத்தல் வேண்டுமாகலின் அப்புணர்ச்சி படக்கூறினார்.

அறமெனப் பொதுப்படக் கூறியவாற்ருன் முப்பூத்திரண்டறமுங் கொள்ளப்படும். அறஞ்செய விரும்பு என்பதில் முதற்கண்ணும் இறுதிக்கண்ணும் அ-உ-என்னும் எழுத்துகளை வைத்தது என்குறிப்பெனின், அவை முறையேஎட்டும் இரண்டும் என்னும் எண்ணுகலின் அவற்றதிலக்கணங்களை அறிதல் வேண்டுமென்பது குறித்ததென்க. எட்டாவது என்ன இரண்டாவது என்ன? என்பது.

> "கூடியவெட்டு மிரண்டுங் குவிந்தறி
> நாடிய நந்தியை ஞானத்துளே வைத்து
> வாடிய வைவரு மங்குற வாவர்கள்
> தேடியதனைத் தெளிந்தறி யீரே."

என்ற திருமந்திரத்தானு முணர்க.

எட்டும் இரண்டுமாவது சிவஞ்சத்திகளி னிலக்கணமென்பது.

எட்டு மிரண்டும் பத்தாகலானும் அப் பத்தென்னும் எண் யகரம்போல்வதாகலானும் அது திருவைந்தெழுத்தில் ஒன்ருய் ஆன்மாவை யுணர்த்திநிற்குமாகலானும் ஆன்மவிலக்கணம் அறிதல்வேண்டுமென்பது குறித்ததுமாம்.

எழுத்துகளெல்லாம் அங்காப்பினுலும் இதழ்குவிப்பினுலும் உண்டாகற்பாலன என்பதும் குறிக்கும். இனி ஒர்சார் இலக்கண முறைமை வருமாறு:—

அறம்.

பால் பகா அஃறிணைப் படர்க்கைப் பண்புக்கார ணக்குறி மரபுடைய ஒருமொழியாய், இயல்பு வழக் குள் இயனெறியுடையதாய், மூவெழுத்தாலாய வெளிப் படைச் செந்தமிழ்ச் சிறப்பியற் சொல்லாய், உறுதிப் பயன்தரும் உயர்பொருட் பெயராய், வேற்றுமையுள் ஆக்கப்படுபொருட் கண்வந்த இரண்டாம் வேற்று மைத் தொகைநிலைத் தழுவு தொடராய் வந்து தன் வினைமுதல் வினையைத் தழீஇநின்றது.

நன்மகனாகிய நீ	செய்பவன்
அகக்கருவியாகிய நற்சிந்தை	முதற்கருவி
புறக்கருவியாகிய கையும்பொருளும்	துணைக்கருவி
கண்ணறைமுதலோர் குழீஇய இடம்	நிலம்
கொடைமுதலியன	செயல்
செய	நிகழ்காலம்
அறம்	செய்பொருள்.

ஆக்கப்படுபொருட்கண்வந்த உ-ம் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர். வினைமுதற் றொழிற்பயனாறு வ.துசெய்பொருளாகலின் பழியஞ்சிப் பொருளீட்டல் முதலியன வினைமுதலின் தொழில். தானும் நுகர்ந்து நன்னெறிக்கட் செலவு செய்யக் கருதல் அத்தொழி லின் பயன். அப்பயனாறுவது அறமாகலின் அறம் செய்பொருளாயிற்று. பிறவு முணர்ந்துகொள்க.

அழுக்காறு அவா வெகுளி இன்னாச்சொல் பகை மை செருக்கு கரவு களவு இகழ்வு முதலிய தீக்குணங்

களைத் தன்னிடத்தும் பிறரிடத்தும் அறுத்தற்கருவியாக நிற்றலின் அறமெனப்பட்டது.

"அவாயற வளித்தலா லறமெனப் படுமே."

(அகத்தியம்.)

அறு - பகுதி. அம் - கருவிப்பொருள் விகுதி. அறம், அறவன், அறவு, அறவுளி, அறவை, அறவைச் சோறு, அறளை, அறுதி, அறுப்பு, அறுவடை, அறுவை, அறல், அறுத்தல், அறை, அறைதல், அற்றம், அற்றை, ஆறு, ஆறல், ஆற்றல் முதலியன வெல்லாம் அறு என்னும் முதனிலை யடியாகப் பிறந்த சொற்களாம்.

அறவை = திக்கற்றவன். அறுவை = துணி. அறைதல் = துணித்தல். அற்றை = சிறுமை. ஆறு = நதி.

இவ்வுரை செங்கற்பட்டில் ஆசிரியர் பேறை தசாவதானம் செகநாதப் பிள்ளையவர்களிடம் நன்னூல் விருத்தியுரை முதலியன கேட்டகாலத்து எழுதப்பட்டது.

இதன் முதற் பிரதி ஸ்ரீ கல்குளம் குப்புசாமிமுதலியாரிடத்தோ கறுப்பையா பாவலரிடத்தோ தவறிப் போயிருக்கின்றது. இது ஓர் குறிப்புரைகொண்டு எழுதப்பட்டமையால் சிறிது வேறுபட்டிருக்கும்.

இங்ஙனம்

திருமாகறல். கார்த்திகேய முதலியார்.

208
14-63